

עֲשֵׂים וְשֵׁשׁ פָּרָק רֵאשׁוֹן כְּרִיתוֹת

מסורת הש"ס

(א) בעלזא (ט"ב), (ט"ג) ע"י בני צ"ח
 שמעון חזן ירחל רחל ש"ח
 המהרש"א ור"ת דל"ת ור"ת חזן
 יחזקאל רובין ש"ח יחזקאל רובין ש"ח
 ר' אמר ר' שמואל א"ל יחזקאל, (א)
 ובחסד (ב) חזקיהו (ג) נסתרין
 (ד) ע"ש: (ה) יחזקאל, (ו) נסתרין
 (ז) ונסתפחה מנסת ר"ח
 (ח) ע"י בני צ"ח, (ט) נקטין (י) נסתרין
 (יא) ר' חזקיהו א"ל כל הענין ע"ש
 (יב) ר"ח ע"י העיקרין ע"ש בני צ"ח
 (יג) נסתרין ע"ש מ"א ויחזקאל
 (יד) וקדושת פתח א"ל
 (טו) ר' חזקיהו ור' חזקיהו א"ל
 (טז) וקדושת א"ל
 (יז) וקדושת א"ל
 (יח) וקדושת א"ל
 (יט) וקדושת א"ל
 (כ) וקדושת א"ל
 (כא) וקדושת א"ל
 (כב) וקדושת א"ל
 (כג) וקדושת א"ל
 (כד) וקדושת א"ל
 (כה) וקדושת א"ל
 (כו) וקדושת א"ל
 (כז) וקדושת א"ל
 (כח) וקדושת א"ל
 (כט) וקדושת א"ל
 (ל) וקדושת א"ל

הגהות הב"ח

(א) גב' ואלא אחרת צהריק אמר
 ליה והאמר רב יהודה הקב"ה
 יודע בהכרעות וכו' קנבון
 צס אמר מימי מחליתו חסם
 ד"ה ואלו ד' נמקח: (ב) רש"י
 ד"ה נקלין וכו' צס הקד"ד
 ואח"כ מ"ה לסוך המפסס:
 (ג) ד"ה וסוך וכו' פטמו הקד"ד
 ואח"כ מ"ה שצשה משה
 דכתוב ואשר ימן:

רבינו גרשום

חזקו חזקו דאין בן משה
קבדו ר' יוחנן מאן אתא משה
ברכותיו ר' עקיבא היא דאמר
בפעם חמש דאפי' כן חזקו
ביה בעת (6) לית ביה חילוק
מגננה (מטא) כרסביירי א"ל
חזקיה טאטא א"ל דלית ביה
חילוק מדרגתינן משפתין
לדעיל לזכר טעמא דדיל כרנ
בין חילוקי משום שדרשום בלאו
אחד נאמר: ורש לקט
לך אנו דאין כרבנן כמראה לך
דבני משה אלא אפי' מנתי
ר' עקיבא דקאמרת אפי' חזקו
לשקיא לך הני לזכר כרנ
קאמרת משום רבה רבנן
משום וזוט מרחא בעי לאפקי
יזענו לזכר ביה אפי' מעשה
אזכר כלל ולזכר לך ביה חילוק
ובעל אלא כן ר' עקיבא ורשמי
אזכר אית ביה קשטא ורעוהו
סמכיש ורעוהו וזו הוה ומכר
כמנן שחיו מנחם אצילי דירי

כישור; ומגדף את אלה מהם שם אסר.
והקטנת ורעותיו לרש לקיש
משה וזוט אמילו מורבנן
מוראלה אלעזר חכמא כבעל אב
כדלעילימא כמורבנן; מתיביו וכו'
לית רבנן; אלא מגדף וכו' וכו'
לדילת כהו מעשה אפי' חכ נמי
דאדעי בעל למינאי חזק אדאן נמי
למיתא קנתי אפי' מגדף וכו' וכו'
לעלל; ולינתי; אלא בעל אוב לכו
ליתני; אלא כמורבנן; אשירינן.
והואל וכו' וכו' כד רדי'
במקום קרבן וכו' וכו' וכו' וכו'
מציני עזרנא וכו' וכו' וכו' וכו'
מזוהי וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
דמשה וזוט חכמא כבעל אב לכו
קמיל אלא וכו' וכו' וכו' וכו'
על אפי' חכ נמי דאדעי בעל למינאי
חזק אדאן נמי למיתא קנתי אפי' מגדף
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

ממשה רבה: א"כ, מקטיר לש
היינו ע"י: בלא, במקטיר לש
לשום אלה. אברהם אלק על מנת
להברו שיבא אליו ויקרבו לו
הדים הרבה עניש' צינו: א"כ
היינו חובר חבר. שמקכץ כיתות
היו חותר ושל מנתק ע"י כשוף
דמינו לשל בלא: א"ל א"כ
דמקטיר לשל על מנת לחברו
לשום אוב היינו חובר וחובר
חבר בלא גרידא הוא התורה
אמר חסר כגון זה וזה
אוב בסקילה חובר ורעל:
אחד חובר גדול. שמקכץ כיתות
של חיות גדולות: ואחד חובר
שקטיר עניש' צינו: א"כ

[illegible]

הפנים איקרי מנחה (יושתי הלחם שג עזרת דכתיב
בכס מנחה חדשה: **שכן איתנהו בעינייהו**. הלכך
כי אמרינן מה לקלי דאיתיה בעיניה ליכא לתימר
ו אלל מנחות. וכי פרכת מה לקלי שכן נחרבה על
זר לחם יורח:

כתב רחמנא לא תוב
לאו שבכללות הוא אמר
לאכלם ב בשעריך מעט
למ"ל ליהודי אכילה ב
"האוכל לחם קלי וברך
לוקין על לאו שבכלל
קריא למא קריא לחם
איכא למיפירך מה ללח
נכתוב קלי ולא לכתוב
מקלי לא אתי משום
לא איתיה בעיניה כתיב
דקלי בנתרבה אצל מ
אצל נחתום נכתוב כתיב
איכא למיפירך מה ל
מברייתו מה דלא ילי
נכתוב קריא לחם וני
למיפירך מה לקלי וברך
נכתוב כרמל וני
למיפירך מה ללחם וקלי
אמר דרבי יצחק לא
מלחם וכרמל מאי פרי
שכן נתרבה אצל חלה
דכרמל לא נשתנה ממ
לוקה דמייית ב ואימא
אכולהון מחייב קריא
כרמל וקלי אי נמי נכתב
כתב לקלי מחייב ב
נחייב כרמל נחייב דק
תתי גזירה שוה קלה
מגופי תורה ולא לימדו
דאמר רבי יוחנן
נאמר ב הלל וואוכל
ב

א"ר סימאי לעולם אל תהי גזירה שוה כ
 יא יליף קדש קדש ^ג ואוכליו עונו ישא
 יי לעולם אל תהי ^ג קלה בענין ש
 קה רבא אמר לי ר' יצחק בר אבדימי
 קלה בענין שהרי יבסקלין הן הן גופ
 באוב וידעוני דמיחם במ מה להלן
 מן ללמוד בו ^ג [אן] למוסרו לציבור פ

ה' שעשה משה בלבד אמר מר ללמוד
מסורת וכתבי ג' קמרת ^א לא תעשו ^ב כל
סוד ותיהדר קמרת ^ג וגילף משמן מה
זר רבא קמרת ^ד שפממה לחציין חייב
תעשו כמותו כמותו הוא דאסור אבל ז'
אפשר דקמטרי פרס שחרית ופרס כ'
ה' מאות וקנה בשם חמשים ומאתים ונכנס
א ליח אימא קנה בשם כנקמן בשם
ומאתים דהוו להו תרין אלפים ואימ'
מאתים אמר ליה רב פפא לאב'י כשהו
בד בבד ואת אמרת כהכרע ^ה והא
רב יהודה דנקמן בשם אמא' מייתי מו'
גאון חזק דכולהו ה' מאות הווין ניית' ו
ה' חזק' ויהוה ^ו כהכרעות ומאי בד בבד
מושה כמדבר ^ז משלקו ^ח העיקרין דכר'
העיקרין ושלקום ^ט ב'מים והציף עליהו

א"א טובל דאבלם. ולא מצי למימר מדהוי ליה למימר
 ומתירוש ויגהר לא אחי דגן שכן יש בהו דר ריבוי אלל מזבח

חרא וכו' לעיל גבי חלב שור

ואל יזיחונו שרי: הקשת שפתי דמגדף לרבנן להוי מעשה ואמאי היינו במחשבת חלב ומחשבה אל הויה מעשה אבל בעלמא כימא ר' יורא. יצאו עדים וזוממין. (בהן) ברייתא אל תורות כתבים דקמני אל תא שחיבי מיתב ב"ד את מא אזי כרבה כמן מקלל ביה דקמני שאין בהן מעשה הלכך אין בהן חטא ואמאי: אין בהן מעשה לעיליחיב חטאת: אמר רבא. שאני עדים וזוממין הואיל וישנן בה מעשה הלכי אל ניתנה שגגותן לכפרה דאין בהן מעשה: לתיבי

[illegible]

ה.

וְיִבְנוּסָה עֲשֶׂה בְּתוֹ כֶּבֶד בְּתוֹ. וְאֵיךְ קָל וְחֹמֶר
 וְדִין: וְזֶה וְזֶה לְשִׁירָה. (ע) כִּי יִקַּח אִישׁ אֶת אִשֶּׁה
 וְיִקְרָא (ז): נִסְקָלִין. רֹב חַיִּיבֵי סָקִילָה כְּגוֹן הַבֶּא
 לֹא כְּמִיבָא סָקִילָה אֲלֵא דְמִיָּהִם בֶּס (שס):
 (3) בְּמִטָּה לְחֹדֶר מְנוּחָה דְּכַחֲד

(שמות ז) אשר יקח כמור: וספק
 ממנו. אחר שלא פטמו יד: (ג) ואשר
 יתן ממנו (ה) מאותו של משה: להאזין.
 כגון ל' להאזין דמשה הוה הין י"ז
 לוגין: האזין דקדומת קפ"ד מנין דבכל
 יום היה מסטייר מנה כדאמרמין לקמן
 (ד א) (ב) מנין (ה) ימות החמה:
 פה ארבעה חזן מנין: (ג) ארבע
 חזן

תורה אור השלם

1. ואכליו עונו ישא כי את
קדש ה' חלל ונברתה הנפש
הזאת; ונאכל ואכל מנשר ונח
שלמיו ביום השלישי לא יצרה
המקריב אתו לא יחשול ו
פגול יהיה הנפש האכלת
ממנו עונת תשא; ויכרה ז' ז'
3. ולא יותר מנשר המזאלי
ומן הזאם עד הבקר ושורפת
את הגורח באש לא יאכל כי
קדש הוא; שמוט כל זה
4. והקטרת אשר תעשה
במזבחתה לא תעשול לכם
קדש תחיה לך לך;
שמות ל ד ל

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

- [illegible]

וזה בכלל שור דבהמה ניהו כמו
פחות כגון דש באוויז ותרנגולין;
ונתורבה בנסכים. דכתבי ונסכים
דבוב נסכים שראויין למזבח כשב
וכשב ועז לא אתי אלא לחלק;
יבר אלא בקדשים אבל האי כל
מזבח לא תאכלו סתמא (דלא) ולא
לא ילפינן לאו דכל חלב ולא

י' ישמעאל דקסבר. נכתוב כל חלב שור למעוטי חיה וכוש ונע
 י' יתירא אויבירי דאסור לשעונו בהן מלאכה כשבת ויש מלאכה ב
 י' מצויל לין מיעיה ג"ש משבתי דלחב תמן כשבת ויש לעו. הוא
 י' כן ב הנהפ מן חן בקר וכו' שכן יש בהן חז רבוי. שור י' ו
 י' למד מעניינו. מה חן פק בקדשים ליתא אף באיסור חלב ליתא: ושו
 י' הוהקת עולם ודאי בענינא קדשים כח דלפניו ולאחוריו אי
 י' חלב שור אל תחב בענינא קדשים דלית בהו (חיה) אפי' תחב כ
 י' איסורא בעלמא אכל חלק מלקות לכריתות אסורא חז' ידענן

מזה דרבינו היה לו גירסא אחרת כאן דרבנן סברי דלא ילפינן מיתורא

לְאִיסּוּרָא בַּעֲלֵמָא דְּעוֹבֵר בְּג' לְאִוּן